CENG 218 Programlama Dilleri

Bölüm 9: Kontrol I - İfadeler ve Komutlar

Öğr.Gör. Şevket Umut Çakır

Pamukkale Üniversitesi

Hafta 11

Hedefler

- İfadeleri anlamak
- Koşullu ifadeleri ve muhafızları anlamak
- Döngüleri ve WHILE'daki çeşitliliği anlamak
- GOTO tartışmalarına ve döngü çıkışlarına aşina olmak
- İstisna işlemeyi anlamak
- TinyAda'da statik ifadelerin değerlerini hesaplamak

Giriș

- Bu bölüm, ifadelerin ve komutların kullanımı yoluyla temel ve yapılandırılmış kontrol soyutlamasını tartışır.
- Ifade(Expression): bir değer verir ve hiçbir yan etki oluşturmaz
- Komut(Statement): yan etkileri için yürütülür ve hiçbir değer döndürmez
- Fonksiyonel dillerde (**ifade dilleri(expression languages)** olarak da adlandırılır), hemen hemen tüm dil yapıları ifadelerdir

Giriș

- C ifade odaklı bir dil(expression-oriented language) olarak adlandırılabilir
 - Ifadeler, komutlardan çok daha büyük bir dil bölümünü oluşturur
- Yan etki yoksa, ifadeler görünüş olarak matematiğe en yakın olanlardır.
 - ► Matematiksel ifadelere benzer semantiğe sahip olur
- Yan etkilere sahip ifadelerin semantiğinin önemli bir kontrol bileşeni vardır

Giriș

- Açık kontrol yapıları ilk olarak GOTO'lar olarak ortaya çıktı
- Algol60 yapılandırılmış kontrol(structured control) getirdi
 - Kontrol komutları, bloklar(blocks) gibi tek girişli(single-entry), tek çıkışlı(single-exit) ifadelere ve bu ifadelerden kontrol aktarır
- Bazı diller GOTO'ları tamamen ortadan kaldırır, ancak yapısal programlama bağlamında GOTO'ların faydası konusunda hala tartışmalar vardır.

- Temel ifadeler değişmez değerlerden(literals) ve tanımlayıcılardan(identifier) oluşur
- Karmaşık ifadeler, operatörlerin ve fonksiyonların uygulanmasıyla temel ifadelerden özyinelemeli olarak oluşturulur.
 - Parantez gibi sembollerin gruplandırılmasını içerebilir
- Örnek: 3 + 4 * 5 ifadesinde
 - + operatörü, iki işlenen(operand) 3 ve 4 * 5 alt ifadesine uygulanır
- Tekli operatör(Unary operator): bir işlenen alır
- İkili operatör(Binary operator): iki işlenen alır

- Operatörler içek(infix), sonek(postfix) veya önek(prefix) gösterimiyle yazılabilir
 - Sonek ve önek formları, operatörlerin uygulandığı sırayı ifade etmek için parantez gerektirmez
- Operatörler önceden tanımlanmıştır, özel ilişkilendirilebilirlik ve öncelik kuralları ile (ikili ise) infix biçiminde yazılmıştır.
- Fonksiyonlar, bağımsız değişkenler(arguments) veya gerçek parametreler(actual parameters) olarak görülen işlenenlerle kullanıcı tanımlıdır.
- Operatörler ve fonksiyonlar eşdeğer kavramlar olduğundan bu ayrım keyfidir

7 / 72

- Yerleşik operatörler yüksek düzeyde optimize edilmiş satır içi kod(inline code) olarak uygulandığı için ayırt etme önemlidir
 - Foksiyonlar aktivasyonların(activation) oluşturulmasını gerektirir
- Modern çevirmenler genellikle kullanıcı tanımlı fonksiyonları bile satır içi oluşturur
- Lisp, işlenenler olarak değişken sayıda argüman alabildiğinden, ifadelerin tamamen parantez(fully parenthesized) içine alınmasını gerektirir.
- Uygun sıralı değerlendirme(Applicative order evaluation) (veya katı değerlendirme(strict evaluation)) kuralı: önce tüm işlenenler değerlendirilir, ardından operatörler bunlara uygulanır

- Örnek: uygun sıralı değerlendirme
 - + ve düğümleri 7 ve -1 olarak değerlendirilir
 - ▶ Daha sonra -7 elde etmek için * uygulanır

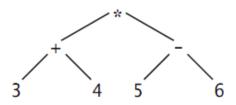

Figure 9.2 Syntax tree for the expression (3 + 4) * (5 - 6)

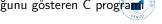
- İşlenecek doğal sıra (3 + 4) ve (5 6) soldan sağa, ancak birçok dil bir sıra belirtmez
 - Makinelerin prosedür ve fonksiyon çağrılarının yapısı için farklı gereksinimleri olabilir
 - Çevirmenler verimlilik için yeniden düzenlemeye çalışabilir
- Herhangi bir yan etki yoksa, alt ifadelerin değerlendirme sıralaması bir fark yaratmayacaktır.
 - Yan etkiler varsa, farklılıklar olabilir.


```
#include <stdio.h>
int x = 1;
\inf f(){
    x += 1:
    return x;
int p(int a, int b) {
    return a + b;
main() {
    printf("d\n", p(x, f()));
    return 0;
```

Şekil: Yan etkilerle değerlendirme sırasının önemli olduğunu gösteren C program

- Bazen ifadeler açıkça yan etkiler göz önünde bulundurularak oluşturulur
- C'de atama bir ifadedir
 - \triangleright Örnek: C kodunda: x = (y = z)
 - ullet y = z, x'e atanan bir değeri, hem atar hem de döndürür
- Sıra operatörü(Sequence operator): birkaç ifadenin tek bir ifadede birleştirilmesine ve sıralı olarak değerlendirilmesine izin verir
 - \triangleright Örnek: C kodunda: x = (y += 1, x += y, x + 1)

- Kısa devre değerlendirmesi(Short-circuit evaluation): Boole ifadeleri, tüm ifadenin doğruluk değerinin bilindiği noktaya kadar soldan sağa değerlendirilir ve ardından değerlendirme durur
 - ▶ Örnek: Ada'da: x or true
 - x'in değerine bakılmaksızın her zaman doğrudur
- Kısa devre değerlendirmesinde değerlendirme sırası önemlidir
- If ifadeleri ve case ifadeleri de tam olarak değerlendirilemeyebilir

- If (veya if-then-else) operatörü: üç işlenenli bir üçlü operatördür(ternary operator)
- Mix-form: işlecin söz diziminin bölümlerini ifade boyunca dağıtır
 - ▶ Örnek: ML kodunda: if e1 then e2 else e3
- If-ifadeleri hiçbir zaman tüm alt ifadelerini değerlendirmez
- Case ifadesi(expression): bir dizi iç içe geçmiş if ifadesine benzer
- Gecikmeli değerlendirme(Delayed evaluation) (veya katı olmayan değerlendirme(nonstrict evaluation)): operatörler işlenenlerini değerlendirmeyi geciktirdiğinde

- Değiştirme kuralı(Substitution rule) (veya referans şeffaflığı(referential transparency)): aynı kapsamda aynı değere sahip herhangi iki ifade birbirinin yerine kullanılabilir
 - Değerleri, değerlendirme bağlamına bakılmaksızın her zaman eşit kalır
 - Bunun ifadelerde değişkenleri yasakladığını unutmayın.
- Normal sıralı değerlendirme(Normal order evaluation): her işlem, işlenenleri değerlendirilmeden önce değerlendirmeye başlar ve her işlenen, yalnızca işlemin hesaplanması için gerekliyse değerlendirilir.

- Örnek C kodunda:
 - square(double(2)) ifadesini düsünün
 - square, double(2)*double(2) ile yer değiştirir
 - ▶ double(2) değerlendirilmeden
 - Daha sonra 2+2 ile yer değiştirilir
- Normal sıralı değerlendirme bir tür satır içi kod uygular

```
int double(int x) {
    return x + x;
}
int square(int x) {
    return x * x;
}
```


- Hiçbir yan etkisi olmadan, normal sıra değerlendirmesi bir programın anlamını değiştirmez
- C kodundaki yan etkilere sahip örnek:

```
int get_int() {
   int x;
   /* standart girdiden x değişkenine bir tamsayı oku */
   scanf("%d", &x);
   return x;
}
```

- square(get_int())İfade şu şekilde genişletilirdi: get int()*get int()
 - ► Bir yerine iki tamsayı değeri okurdu

- Normal sıralı değerlendirme:
 - Haskell fonksiyonel dilinde tembel değerlendirme(lazy evaluation) olarak görünür
 - Algol60'taki fonksiyonlar için isim olarak gönderme(pass by name) parametre geçme tekniği olarak görünür

Koşullu İfadeler ve Muhafızlar

- if-ifadesi: yapılandırılmış kontrolün tipik biçimi
 - Bir grup ifadenin yürütülmesi yalnızca belirli koşullar altında gerçekleşir
- Muhafızlı(Guarded) if ifadesi:
 - Tüm Bi'ler muhafız(guards) adı verilen Boole ifadelerdir
 - Tüm Si'ler komut dizileridir
 - Bir Bi doğru olarak değerlendirilirse, karşılık gelen Si yürütülür
 - Birden fazla Bi doğruysa, yalnızca bir Si çalıştırılır

```
if B1 -> S1

| B2 -> S2

| B3 -> S3

...

| Bn -> Sn

fi
```


Koşullu İfadeler ve Muhafızlar

- İlk gerçek Bi'nin seçildiğini söylemez
 - ▶ Bu, programlamaya belirsizliği getirir
- Tüm muhafızların değerlendirilip değerlendirilmeyeceğini belirsiz bırakır
 - Eşzamanlı programlama için kullanışlı bir özellik
- Genel uygulama, gerçek bir tane bulunana kadar tüm Bi'leri sırayla değerlendirmek, ardından karşılık gelen Si'yi çalıştırmaktır.
- If-ifadeleri ve case-ifadeleri, muhafızlı if uygulanmasının başlıca yollarıdır.

EBNF'deki C kodundaki if ifadesinin temel biçimi:

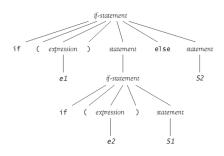
```
if-statement \rightarrow if (expression) statement [else statement]
```

- ▶ Bir ifade, tek bir ifade veya parantez içine alınmış bir dizi ifade olabilir.
- Bu if ifadesi sorunludur, çünkü olası iki farklı ayrıştırma ağacı vardır:

```
if (e1) if (e2) S1 else S2
```

Sarkan-else(Dangling-else) problemi olarak adlandırılır

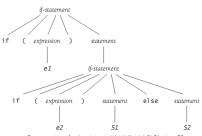

Figure 9.4 Two parse trees for the statement if (e1) if (e2) S1 else S2

- C ve Pascal belirsizliği ortadan kaldıran bir kuralı uygular:
 - else, bir else parçası olmayan en yakın if ile ilişkilendirilir
 - İf-ifadeleri için en yakın iç içe geçmiş(most closely nested) kural olarak adlandırılır
- Sarkan-else problemini çözmenin daha iyi bir yolu, Ada kuralında olduğu gibi bir parantez(çevreleyen) anahtar kelimesi kullanmaktır:

```
if-statement → if condition then sequence-of-statements
[else sequence-of-statements] end if;
```

end if, if ifadesini kapatır ve belirsizliği ortadan kaldırır

 Bu aynı zamanda yeni bir ifade dizisi açmak için parantez kullanma zorunluluğunu da ortadan kaldırır:

```
if x > 0.0 then
   y := 1.0/x;
   done := true;
else
   x := 1.0;
   y := 1.0/z;
   done := false;
end if;
```


 Ada'daki elsif, birçok alternatif varken çoklu end if'i ortadan kaldırır:

```
if el then Sl
else if e2 then S2
else if e3 then S3
end if ; end if ; end if;
```

Şeklinde değişir:

```
if el then Sl
elsif e2 then S2
elsif e3 then S3
end if ;
```


- Case veya switch ifadesi: muhafızların sıralı bir ifade tarafından seçilen sıra değerleri olduğu durumlarda korunur
- C'de semantik:
 - Kontrol ifadesini değerlendirir
 - Denetimi, değerin listelendiği durum ifadesine aktarır
 - Listelenen iki case aynı değere sahip olamaz
 - Durum değerleri değişmez değerler veya derleme zamanı sabiti ifadeleri olabilir
 - Hiçbir değer eşleşmezse, varsayılan duruma aktarır


```
switch (x - 1) {
 1
 2
          case 0:
 3
               v = 0;
               z = 2:
               break;
          case 2:
          case 3:
          case 4:
          case 5:
 9
               y = 3;
10
               z = 1;
11
12
               break:
          case 7:
13
14
          case 9:
               z = 10;
15
16
               break;
          default:
17
18
               /* bir şey yapma */
               break;
19
20
      }
```


- default bir durum yoksa, kontrol, switch'den sonra gelen bir sonraki ifadeye geçer.
- Bazı yeni özellikler:
 - case etiketleri, sözdizimsel olarak sıralı etiketler gibi ele alınır
 - break ifadesi olmadan yürütme bir sonraki duruma(case) geçer
- Ada, case değerlerinin gruplanmasına izin verir ve kapsamlı olmalarını gerektirir
 - ► Geçerli bir değer listelenmemişse derleme zamanı hatası

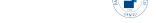


```
case x - 1 is
1
           when 0 =>
2
                y := 0;
 3
                z := 2;
           when 2 \dots 5 \Rightarrow
               y := 3;
                z := 1;
 7
           when 7 \mid 9 \Rightarrow
                z := 10;
9
           when others =>
10
                null;
11
     end case;
12
```

Şekil: Bir önceki C örneğine karşılık gelen, Ada'da case ifadesinin kullanımına örnek

- ML'nin case yapısı, bir komut(statement) yerine bir değer döndüren bir ifadedir(expression)
 - Durumlar(case) dikey çubuklarla ayrılmıştır
 - Case ifadeleri eşleştirilecek desenlerdir
 - Joker karakter kalıbı(Wildcard pattern) alt çizgidir

```
fun casedemo x =
    case x - 1 of
        0 => 2 |
        2 => 1 |
        _ => 10
    ;
```


- Muhafızlı(Guarded) do: bir döngü yapısı için genel bir form
 - Tüm Bi'ler yanlış olana kadar ifade tekrarlanır
 - Her adımda, doğru Bi'lerden biri kesin olmayan bir şekilde(nondeterministically) seçilir ve karşılık gelen Si çalıştırılır.

```
do B1 - > S1

| B2 - > S2

| B3 - > S3

. . .

| Bn -> Sn

od
```


- Temel döngü yapısı: yalnızca bir muhafızla, bir muhafızlı do
 - Belirsizliği ortadan kaldırır
- C'de: while (e) S
- Ada'da: while e loop S1 ... Sn end loop;
- Önce test ifadesi (e) değerlendirilir
 - Ada ve Java'da Boole olmalı, ancak C veya C++'da olmayabilir
 - Doğruysa (veya sıfır değilse), S yürütülür ve süreç tekrar eder

- Bazı dillerin, döngünün en az bir kez yürütülmesini sağlayan alternatif bir formu vardır.
 - C ve Java'da: do (veya do-while) ifadesi do S while (e);
- do veya while döngüsünün sonlandırılması, yalnızca döngünün başında veya sonunda açıkça belirtilir
- C ve Java, bir döngünün içinden tamamen çıkmak için bir break ifadesi sağlar
 - continue ifadesi, döngünün gövdesinin kalanını atlar ancak bir sonraki yinelemeyle devam eder

• C/C++ ve Java'daki for-döngüsü(for-loop)

```
for ( e1; e2; e3 ) S;
```

- C'deki eşdeğerdiri:
 - e1 başlatıcıdır
 - e2 testtir
 - e3 güncellemedir

```
e1;
while (e2)
{ S;
e3;
}
```

 For-döngüsü tipik olarak, baştan sonuncuya kadar bir dizi değerin üzerinden geçmek için kullanılır.

```
for (i = 0; i < size; i++)
    sum += a[i];</pre>
```


C ++ ve Java, döngüde bir for-loop başlatıcısının(dizin(index))
 bildirilmesine izin verir:

```
for (int i = 0; i < size; i++)
    sum += a[i];</pre>
```

- Birçok dil for-döngüsü biçimini kısıtlar
- Çoğu kısıtlama, kontrol değişkeni i'yi içerir:
 - Döngünün gövdesinde i değeri değiştirilemez
 - Döngü sonlandırıldıktan sonra i değeri tanımsız
 - i kısıtlı türde olmalı ve bir prosedür parametresi veya kayıt alanı(record field) olmamalı

- Döngü davranışıyla ilgili diğer sorular şunları içerir:
 - Sınırlar yalnızca bir kez mi değerlendirilir? Eğer öyleyse, yürütme başladıktan sonra sınırlar değişmeyebilir
 - Alt sınır üst sınırdan büyükse döngü hiç yürütülüyor mu?
 - Bir exit veya break ifadesi kullanılıyorsa, kontrol değişkeni değeri tanımsız mı?
 - Döngü yapılarında hangi çevirmen kontrolleri yapılır?
- Nesne yönelimli diller, bir koleksiyonun öğeleri üzerinde döngü yapmak için bir yineleyici(iterator) nesnesi kullanır

Döngüler ve WHILE'daki Çeşitlilikler

```
Iterator iter<String> = list.iterator();
while (iter.hasNext())
    System.out.println(iter.next());

for (String s : list)
    System.out.println(s);
```

Şekil: Bir listeyi işlemek için Java'da iterator yapsının iki farklı kullanımı

- Goto ifadeleri, Fortran77 ve BASIC gibi ilk programlama dillerinde yoğun bir şekilde kullanıldı.
- Fortran77'deki örnek:

```
10 IF (A(I).EQ.0) GOTO 20

!...

I = I + 1

GOTO 10

20 CONTINUE
```

• C kodundaki eşdeğeri:

```
while (a[i] != 0) i++;
```


- 1960'larda yapılandırılmış kontrol kullanımının artmasıyla birlikte, gotos'un faydası hakkında tartışmalar başladı.
 - Spagetti koda yol açabilir

```
IF (X.GT.0) GOTO 10
IF (X.LT.0) GOTO 20
X = 1
GOTO 30
10 X = X + 1
GOTO 30
20 X = -X
GOTO 10
30 CONTINUE
```


- 1966'da Bohm ve Jacopini, gotos'un tamamen gereksiz olduğuna dair teorik sonuç üretti.
- 1968'de Dijkstra "GOTO Statement Considered Harmful" nı yayınladı
 Kullanımının ciddi şekilde kontrol edilmesini veya kaldırılmasını önerdi
- Birçoğu, bazı durumlarda haklı görülebilecek şekilde değerlendirildi
- Rubin 1987'de ""Goto considered harmful" considered harmful" ifadesini yayınladı

- Döngülerden yapılandırılmamış çıkışların uygunluğu konusunda hala bazı tartışmalar
 - Bazıları döngüde yalnızca bir çıkış olması gerektiğini savunuyor
 - Diğerleri, belirli durumlar için daha karmaşık kod gerektirebileceğini savunuyor
- Örnek: belirli bir öğe için bir dizide arama
 - Yöntem, dizinin içindeyse hedef öğenin konumunu veya aksi takdirde
 -1'i döndürür
- Örnek: bir dizi girdi değerini işlemek için gözcü(sentinel) tabanlı döngü
 - Döngü ve bir buçuk problem(Loop and a half) olarak adlandırıldı


```
int search(int array[], int target){
   boolean found = false;
   int index = 0:
   while(index < array.length &&
   if(array[index] == target)
           found = true:
       else
           index++:
   if (found)
       return index:
   else
       return -1;
}
```

Şekil: Yapısal döngü çıkışsız arama

Şekil: Yapısal döngü çıkışlı arama


```
void processInputs(Scanner s){
   int datum = s.nextInt();
   while(datum != -1){
      process(datum);
      datum = s.nextInt();
   }
}
```

```
void processInputs(Scanner s){
    while(true){
        int datum = s.nextInt();
        if(datum == -1)
            break;
        process(datum);
    }
}
```

Şekil: Yapısal döngü çıkışı

Şekil: Yapısal olmayan döngü çıkışı

- Açık kontrol mekanizmaları(Explicit control mechanisms):
 Kontrol transferinin gerçekleştiği noktada, transferin sözdizimsel bir göstergesi vardır.
- Örtülü kontrol devri(Implicit transfer of control): aktarım, gerçek aktarımın gerçekleştiği yerden farklı bir noktada kurulur
- İstisna işleme(Exception handling): yürütme sırasında hata koşullarının veya diğer olağandışı olayların kontrolü
 - ► Hem istisnaların hem de istisna işleyicilerin bildirimini içerir

- Bir istisna meydana geldiğinde, yükseltildiği(raised) veya fırlatıldığı(thrown) söylenir
- İstisna örnekleri:
 - Çalışma zamanı istisnaları(Runtime exceptions): aralık dışı dizi indisleri veya sıfıra bölme
 - Yorumlanan kod: sözdizimi veya tür hataları
- İstisna işleyici(Exception handler): belirli bir istisna ortaya çıktığında yürütülecek şekilde tasarlanmış prosedür veya kod dizisi
- Bir istisna işleyicisinin bir istisnayı işlediği(handle) veya yakaladığı(catch) söylenir

- Hemen hemen tüm büyük güncel diller yerleşik istisna işleme mekanizmalarına sahiptir
 - Bu mekanizmaları olmayan diller bazen bunu sağlayan kitaplıklara sahiptir.
- İstisna işleme, bir donanım kesmesinin(hardware interrupt) veya hata tuzağının(error trap) özelliklerini taklit etmeye çalışır
 - Temel makine veya işletim sistemi hatayı işlemeye bırakılırsa, program genellikle durdurulacak veya çökecektir.
- Kilitlenen programlar sağlamlık(robustness) testinde başarısız olur

- Bir programın meydana gelebilecek her olası hatayı işleyebilmesi beklenemez
 - Donanım dahil çok fazla olası arıza
- Eşzamansız istisnalar(Asynchronous exceptions): temeldeki işletim sistemi bir sorun tespit ettiğinde ve bir programı sonlandırması gerektiğinde
 - Yürütülen program koduna yanıt olarak değil
- Eşzamanlı istisnalar(Synchronous exceptions): programın eylemlerine doğrudan yanıt olarak ortaya çıkan istisnalar

- Kullanıcı tanımlı istisnalar yalnızca eşzamanlı olabilir
- Önceden tanımlanmış veya kitaplık istisnaları, bazı eşzamansız istisnalar içerebilir
- İstisna işleme, dildeki istisnaları test etmenin mümkün olduğunu varsayar
- Hatayı oluştuğu yerde halledebilir:

```
if (y == 0)
    handleError("bölen sıfır");
else
    ratio = x / y;
```


Bir hata durumunu çağıran prosedüre geri iletebilir

```
enum ErrorKind {OutOfInput, BadChar, Normal};
//...
ErrorKind getNumber(unsigned* result){
    int ch = fgetc(input);
    if (ch == EOF) return OutOfInput;
    else if(!isDigit(ch)) return BadChar;
    /* hesaplamaya devam et*/
    //...
    *result=...;
    return Normal;
```


- Ayrıca çağrı için ayrı bir istisna işleme prosedürü oluşturabilir
- Hata işlemeyi kolaylaştırmak için, istisnaları oluşmadan önce bildirmek ve yapılacak eylemleri belirtmek istenilmektedir.
- Bunu yapmak için aşağıdakilerle ilgili konular dikkate alınmalıdır:
 - İstisnalar
 - İstisna işleyiciler
 - Kontrol

İstisnalar

- İstisna, genellikle önceden tanımlanmış veya kullanıcı tanımlı bir veri nesnesiyle temsil edilir.
 - lşlevsel bir dilde bir değer olacak
 - Yapılandırılmış veya nesne yönelimli bir dilde, bir değişken veya bazı yapılandırılmış tipte bir nesne olacaktır.
- Örnek: ML veya Ada'da:

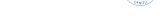
```
exception Trouble; (* kullanıcı tanımlı bir istisna *)
exception Big_Trouble; (* bir başka kullanıcı tanımlı

→ istisna *)
```

• Örnek: C++ 'da:

```
struct Trouble {} trouble;
struct Big_Trouble {} big_trouble;
```


İstisnalar

 Genellikle, hata mesajı veya ilgili verilerin özeti gibi istisnalar dışında ek bilgiler eklenmek istenir

```
struct Trouble{
    string error_message;
    int wrong_value;
} trouble;
```

- İstisna bildirimleri genellikle diğer bildirimlerle aynı kapsam kurallarına uyar
 - Erişilebilir olduklarından emin olmak için global olarak kullanıcı tanımlı istisnaların bildirilmesi istenebilir
- Çoğu dil, doğrudan veya standart kitaplık modüllerinde önceden tanımlanmış bazı istisna değerleri veya türleri sağlar

- C ++ 'da, özel durum işleyicileri, **try-catch** bloklarıyla ilişkilendirilir
 - Herhangi bir sayıda yakalama bloğu dahil edilebilir
 - Her catch bloğu, istisna tipini bir parametre olarak alır ve yapılacak işlemlerin bileşik bir ifadesini içerir.
 - ... parametresine sahip son yakalama bloğu, önceki catch bloklarında ele alınmayan istisnaları yakalamaktır.


```
try
   //...
catch(Trouble t)
{ //mümkünse trouble ile başa çık
    displayMessage(t.error_message);
   //...
catch(Big_Trouble b)
{ //mümkünse big trouble ile başa çık
    //...
catch (...) //üç nokta sözdiziminde
{ // kalan yakalanmamış istisnaları ele al
```

```
begin
    -- bir işlem yapmayı dene
exception
    when Trouble =>
        -- münkünde trouble ile başa çık
        displayMessage("trouble here!");
    when Big_Trouble =>
        -- mümkünde biq trouble ile başa çık
        --...
    when others =>
        --kalan yakalanmamış istisnaları ele al
end;
```

Şekil: Bir Ada try-catch bloğu

<ロト 4回 ト 4 画 ト 4 画 ト 一 画

```
val try_to_stay_out_of_trouble =
    (* bir hesaplama yapmaya çalış *)
handle
    Trouble (message,value) =>
         (displayMessage(message); ...)|
    Big_Trouble => ... |
    _ =>
         (* kalan yakalanmamış istisnaları ele al *)
         ...
;
```

Şekil: Bir ML istisna işlemesi

- Onceden tanımlanmış işleyiciler tipik olarak, istisna türünü ve muhtemelen bazı ek bilgileri gösteren minimal bir hata mesajı yazdırır ve ardından programı sonlandırır.
- Ada ve ML'de, varsayılan işleyicilerin davranışını değiştirmenin bir yolu yoktur
 - Ada'da devre dışı bırakabilir
- C++ 'da, varsayılan işleyiciyi <exceptions> standart kitaplık modülünü kullanarak kullanıcı tanımlı bir işleyiciyle değiştirebilir

- Önceden tanımlanmış veya yerleşik istisnalar, çalışma zamanı sistemi tarafından otomatik olarak oluşturulur veya program tarafından manuel olarak fırlatılabilir
- Kullanıcı tanımlı istisnalar yalnızca program tarafından fırlatılabilir
- C++ 'da, throw ayrılmış sözcüğü ile bir istisna oluşturulabilir
- Ada ve ML, her ikisi de raise ayrılmış sözcüğünü kullanır

• Örnek: C++ kodunda:

```
if (/* bir şeyler ters giderse */)
{
    Trouble t;//Bilgiyi saklaması için yeni bir Trouble
    → değişkeni oluştur
    t.error_message = "Kötü haber!";
    t.wrong_value = mecvut_eleman;
    throw t;
}
else if(/* daha kötü bir şey olursa */)
    throw big_trouble;//bilgi olmadığından global değişken
    → kullanılabilir
```



```
if -- bir şeyler ters giderse
then
    raise Trouble; --Trouble'\(\text{i}\) sabit olarak kullan
elsif -- daha k\(\text{o}\) ti\(\text{i}\) bir \(\text{sey}\) olursa
then
    raise Big_Trouble; --Big_Trouble'\(\text{i}\) sabit olarak kullan
end if;
```

Şekil: Ada dilinde kullanıcı tanımlı istisna işleme


```
if (* bir şeyler ters giderse *)
then (* Trouble değerini inşa et *)
    raise Trouble("Kötü haber!", mevcut_eleman)
else if (* daha kötü bir şey olursa *)
    raise Big_Trouble (* Big_Trouble bir sabit *)
else ...;
```

Şekil: ML dilinde kullanıcı tanımlı istisna işleme

- Bir istisna ortaya çıktığında, mevcut hesaplama terk edilir ve çalışma zamanı sistemi bir işleyici aramaya başlar.
- ullet Ada ve C ++ 'da, önce mevcut blok, ardından çevreleyen blok vb. aranır.
 - Buna istisnayı yaymak(propogating the exception) denir
- Bir işleyici bulunmadan bir fonksiyonun veya prosedürün en dıştaki bloğuna ulaşılırsa, çağrıdan çıkar ve çağıranda istisna oluşur
- İşlem, bir işleyici bulunana veya ana programdan çıkılana kadar devam eder ve varsayılan işleyiciyi çağırır

- Çağrı çözme(Call unwinding) (veya yığıt çözme(stack unwinding)): bir işleyici arama sırasında çağırana fonksiyon çağrıları yoluyla geri dönme işlemi
- Bir işleyici bulunup yürütüldüğünde, yürütme nerede devam etmelidir?
 - Devam ettirme modeli(Resumption): istisnanın ilk ortaya çıktığı noktada devam edin ve aynı ifadeyi veya komutu yeniden yapın
 - Sonlandırma modeli(Termination model): çalıştırılan işleyicinin bulunduğu blok veya ifadenin hemen ardından gelen kodla devam edin

- Çoğu modern dil, sonlandırma modelini kullanır
 - Genelde uygulanması daha kolaydır ve yapılandırılmış programlama tekniklerine daha iyi uyar
 - Gerektiğinde devam ettirme modelini simüle edebilir
- Sıradan kontrol durumlarını uygulamak için istisnaları aşırı kullanmaktan kaçının çünkü:
 - Istisna işleme genellikle önemli miktarda çalışma süresi yükü taşır
 - İstisnalar, çok yapılandırılmış olmayan bir kontrol alternatifini temsil eder
- Bunun yerine basit testler kullanın

• Örnek: C ++ 'da, yetersiz bellek nedeniyle bir new çağrısı başarısız olduğunda devam ettirme modelini simüle etmek

```
while (true)
{
    try
        x = new X; //tahsis etmeye çalış
        break; //buraya gelirsek, başarılı!
    catch(bad alloc)
        collect_garbage();//henüz çıkamayız!
        if(/* eğer hala yeterli bellek yoksa */)
            //sonsuz döngünün önüne geçmek için vazgeçmeliyiz
            throw bad_alloc;
```

```
void fnd(Tree* p, int i)//yardımcı prosedür
{
    if(p != 0)
        if(i == p->data) throw p;
        else if (i < p->data) fnd(p->left, i);
        else fnd(p->right, i);
Tree * find(Tree* p, int i)
{
    try
        fnd(p, i);
    catch(Tree* q)
        return q;
    return 0:
```

Şekil: C++'da istisnaları kullanan, ikili arama ağaçlarında kullanılan arama(find)

Örnek Olay: TinyAda'da Statik İfadelerin Değerlerini Hesaplama

- Pascal, sembolik sabitlerinin değişmez değerler olarak tanımlanmasını gerektirir
- Ada, sabit ifadelere sabit olarak izin verir
- Statik ifade(Static expression): değeri derleme zamanında belirlenebilen, değişken veya fonksiyon çağrısı içermeyen herhangi bir ifade

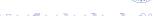

Statik İfadelerin Sözdizimi ve Anlambilimi

- Statik ifadeler iki tür TinyAda bildiriminde görünebilir:
 - Sembolik bir sabiti tanımlayan bir sayı bildirimi
 - Yeni bir alt aralık türünü tanımlayan bir aralık türü tanımı
- Örnek:

```
ROW_MAX : constant := 10;
COLUMN_MAX : constant := ROW_MAX * 2;
type MATRIX_TYPE is range 1..ROW_MAX, range 1..COLUMN_MAX of BOOLEAN;
```


Statik İfadelerin Sözdizimi ve Anlambilimi

- Sözdizimsel olarak, statik ifadeler tıpkı diğer ifadeler gibi görünür
- Anlamsal olarak da benzerler
- Sonuçların derleme zamanında hesaplanabilmesini sağlamak için statik ifadeler değişkenleri veya parametre referanslarını içeremez

Sembolik Sabitlerin Değerlerini Girme

- Her sembolik sabit, sembol giriş kaydında bir değer niteliğine sahiptir.
- Daha önceki bir bölümde sunulan ayrıştırma yöntemi ifadesi yeniden kullanılamaz çünkü:
 - Tüm ifade yöntemleri, tür denetimi için ve sabit tanımlayıcıların ve alt aralık türlerinin tür özniteliklerini ayarlamak için hala gerekli olan bir tür tanımlayıcı döndürür.
 - Bu yöntemler, değişkenlere ve parametre adlarına izin verir
 - Tüm ifadeler statik değildir

Statik İfadelerin Değerlerine Bakmak

- Yeni metot staticPrimary, statik ifadenin en basit biçiminin değerini verecektir
 - Belirteç akışında bir tamsayı veya karakter değişmez değeri veya sabit bir tanımlayıcının değeri olacaktır
- Yapısal olarak statik olmayan emsaline benzer, ancak şunlar hariç:
 - Yeni yöntem bir sembol girişi döndürür
 - Yeni yöntem, yöntem adını çağırmak yerine bir tanımlayıcı arar

Statik İfadelerin Değerlerinin Hesaplanması

 Operatörlerle karşılaşılırsa, her biri bir işlenen ifadesinin ayrıştırılmasının sonucu olan iki veya daha fazla sembol girişini ele almalıyız.

